

LES FONTS DE LA REPRESENTACIÓ POLÍTICA

FONT	SIGNIFICACIÓ
Els filòsofs del Contracte Social (Spinoza, Hobbes, Locke, Rousseau...)	Fonamenten la societat en un acte de voluntat del poble, mitjançant el qual l'individu és un ésser abstracte i impersonal. La decisió d'una col·lectiu que s'identifica com un nosaltres ('ciutadans') és fonament de dret.
El dret civil	Reconeix als amos de terres i als pares de família (i de vegades a les mares), drets i propietats desiguals sobre allò que 'per naturalesa' és seu (els camps i hisenda, els fills i filles...). El propietari té uns drets que el no-propietari no pot tenir. El patrimoni (que refereix al 'pare') és fonament de dret.
La Declaració de Drets de Virgínia (1776) i la Declaració de Drets de l'Home i del Ciutadà (Rev. Francesa).	Suposa que hi ha una sèrie de drets 'naturals' dels humans en tant que tals (la vida, la llibertat, la propietat, la seguretat, la felicitat...), de manera que els drets polítics són la traducció dels drets naturals. El ciutadà és membre d'una república que es fonamenta en l'igual dret de tothom a l'exercici d'aquests drets. La 'naturalesa humana' és fonament del dret.
Els drets dels pobles	Si el dret no pertany al rei sinó a la nació, llavors la qüestió és saber si la pertinença a la nació s'origina en el 'ius sanguinis' (herència) o en el 'ius solis' (propietat) a partir dels quals s'estructura la ciutadania. La comunitat nacional fonamenta el dret.

El concepte modern de ciutadania va néixer de la fusió de quatre fonts diverses, cadascuna de les quals es referia a instàncies diferents de legitimació. D'aquí la dificultat de definir amb claredat el concepte de ciutadania, que molt sovint resta indeterminat en filosofia política. Hom pot ser ciutadà per dret de naixement, per adquisició del dret, per adhesió a un pacte originari o pel fet d'assumir uns determinats valors.

Una resposta possible a la qüestió al criteri de ciutadania i als problemes derivats del fet que algú faci una cessió dels seus drets a uns representants és que la ciutadania no 'es té', sinó que 's'exerceix'. És ciutadà qui actua com a tal, qui 'dinamitza' la República, qui crea valor cívic, amb independència d'on hagi nascut i fins i tot de si exerceix el dret de vot o no ho fa.